

които сѣ издирени до сега: такова изброиванье бы заело много мѣсто, та че было бы и неумѣстно въ това наше кратко списаніе, на което главнии предметъ не е исторія-та на наша-та стара писменность. При всичко това, за да дадемъ макаръ колко-годѣ понятіе за състояніе-то на духовно-то просвѣщеніе въ наше то отечество и въ този періодъ, ные считаме не излишне да се спремъ на два три отъ негови-тѣ писменни паметници. Ные избираме за това три сборници, и три-тѣ писани около сръда-та на 14-тии вѣкъ.

1-ви отъ тѣзи изборници е писанъ въ 1348 г. во врѣме-то на царя Іоанна, както свидѣтельствува слѣдующа-та *записъ*, която се намира въ конецъ-тѣ му: ¹³⁾

Бѣ лѣто 6865 писа сѣ сіа книга доушеполезная благовѣрноу и христолюбивому превысокому и самодръжавному царю Българомъ и Гръкомъ Іѡ Ілѣксандръ въ животъ и здравіе и въ оутвържденіе царствѣ егоу, и дѣтемъ его, и всѣкому христіанину въ ползж, иже сѣ вѣроу и любовнж прочитающему. Бѣ сѣ бо книги божественныя подобны сѣтъ источникомъ чистыхъ водъ трѣдъ же и болѣзнь Лаврентіа многогрѣшнаго священнонока. —

Въ него се съдръжѣтъ 10 статіи, на които считаме не лишне да приведемъ само заглавія-та, които могатъ да понятіе за духовно-то образование на Българскіи народъ въ онова врѣме.

1. Повѣсти Святыхъ отецъ.
2. Нила философа осемъ слова.
3. Написаніе о правѣи вѣрѣ изущенное Константиномъ блаженнымъ философомъ учителемъ о Бозѣ Словѣнскому языку.

¹³⁾ Той е описанъ отъ Академик. И. И. Срезневски, Сборникъ Статей читан. въ Отд. Р. ез. и Слов. Императ. Акад. наукъ т. I, IV стр. 41—52.